

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی – سعید افغانی»
۰۸ اگست ۲۰۱۵

ازدواج در «بد» و یا هم ازدواج خونبها

ازدواج خونبها یعنی به اصطلاح عوام (دیت) و یا هم ازدواج در «بد» از جمله ازدواج هائی است که در صورت وقوع قتل به ورثه مقتول دختری از فامیل قاتل داده می شود. به این معنا که دختری از فامیل قاتل گویا در بدل بدی به ورثه مقتول به عقد نکاح در آورده شده تا ورثه مقتول از تنفیذ ویا گرفتن قصاص صرف نظر کنند. این نوع حوادث، حالات و برخورد ها با تأسف در کشور عزیز ما افغانستان و منطقه به کثرت مشاهده شده و هنوز هم به وقوع می پیوندد.

طوری که می دانید افغانستان کشوری است قومی و قبیله ئی و زمانی که در میان اقوام و قبایل بنا بر بعضی از موضوعات نزاع، جدال و درگیری صورت گیرد، و در این جنگ و درگیری کسی و یا هم کسانی کشته می شوند، و در نهایت سران و ریش سفیدان قوم، دور هم جمع شده جرگه قومی را دایر و به حل نزاع و از بین بردن آتش و شدت دشمنی و جلوگیری از قتل و خونریزی بیشتر متمرکز شده و تلاش صورت می گیرد تا در بین اطراف نزاع و قوم که این کشت و خون به وقوع پیوسته نزاع فروکش شود لذا اقارب و قوم قاتل دختری را به ورثه و قوم مقتول در مقابل «بد» می دهند. به این ترتیب اصولاً سران اقوام تلاش می دارند تا با این عمل خویش از یک طرف دشمنی و عداوت را بین دو قوم متحارب خاتمه دهند، از جانب دیگر می خواهند به این عمل خویش زمینه خویشاوندی بین فامیل قاتل و مقتول را قیام سازند تا از انتقامجویی های بیشتر جلوگیری به عمل آرند. این که این عمل چه مشکلات دیگری برای دختر به بار می آورد بحث و در مواردی تراژیدی های طولانی اند که عواقب بد خطرناک را با خود داشته است. مسلم که از لحاظ شرعی این نوع ازدواج خونبها یعنی قرار دادن دختر در بدل خونبها ویا هم ازدواج بد، هیچ اصل شرعی در دین مقدس اسلام نداشته و ندارد.

در عمل دیده شده که این روش عملاً یک نوع ظلم بر یک انسان مظلوم و بی گناه دختر است که اصلاً بدون هیچ گناهی به صورت بس شدیدی مجازات می شود. علت آنهم کاملاً روشن است که فامیل شوهر یعنی خسرخیل به طور دایم و ابد الابد به سوی دختر به حیث یاد و سنبول از فامیل قاتل نگرسته و همیشه او را مورد اهانت و در موارد زیادی مورد اذیت قرار داده و حتی به وی به چشم قاتل نگاه می کنند.

این ازدواج را اسلام به ازدواج ظلم و بربریت مسمی نموده و آن را شرعاً حرام می داند. اکراه بر دختر و پسر در حین ازدواج اصلاً حرام و چنین نکاحی از همان آغاز درست نیست و منتفی می باشد.

ازدواج بد دادن در اسناد حقوقی افغانستان عمل مجرمانه است. قانون منع خشونت علیه زن، تصریح کرده است:

«۱- شخصی که زن را به نام بد دادن به نکاح بدهد یا بیگردد مرتکب حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد، محکوم می‌گردد.

۲. در حالت مندرج فقره ۱ این ماده اشخاص ذی دخل (شاهد، وکیل، مصلح و عاقد) هر یک حسب احوال به حبس متوسط، محکوم و عقد نکاح در صورت مطالبه زن (به بد) داده شده مطابق احکام قانون فسخ می‌گردد.» (قانون منع خشونت علیه زن، جریده رسمی شماره ۹۱، مؤرخه ۱۳۸۸/۴/۲۹، کابل، افغانستان، ماده ۲۵)
به صورت یقین درین مورد عدم دقت وجود دارد که در کشور های دیگر جهان این نوع نکاح ضرورت به فسخ به خاطر ندارد چنین نکاحی را از همان آغاز باطل پنداشته و به آن به طوری نگاه می کنند که اصلاً عقد نشده باشد و لذا ضرورت به فسخ هم نمی دانند. در چنین مواردی فسخ بودن این عقد را از همان آغاز صرف اعلام می دارند. از لحاظ حقوقی اگر نگاه عقد شده حساب شود در آن صورت پروسه طلاق و یا تفریق را که کم پیچیده تر می سازد.

تتبع و نگارش :

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی - سعید افغانی»

مدیر مطالعات ستراتژیک افغان و مسؤل مرکز کلتوری دحق لاره- جرمنی